

MISIJA GRŪTĪBĀS NONĀKUŠO LABĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lk. 5:17–26, Jņ. 5:1–9, 5. Moz. 10:19, 3. Moz. 23:22; Mt. 25:34–40, Jņ. 15:13.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad Ķēniņš tiem atbildēs un sacīs: patiesi Es jums saku: ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši.” (Mt. 25:40)

Lk. 5:17–26 sniedz daudzas ilustrācijas, kā Dievs palīdz tiem, kas ir grūtībās. Dažreiz Dievs izmanto citus, lai palīdzētu mums, vai arī izmanto mūs, lai palīdzētu citiem. Šis darbs var būt izaicinošs, bet nes lielu gandarījumu. Palīdzot grūtībās nonākušajiem, mēs atdarinām Jēzus Kristus kalpošanu. Reizēm ir viegli pateikt, kam ir vajadzīga palīdzība. Reizēm to ir grūti zināt. Jebkurā gadījumā mēs esam aicināti būt Dieva palīgi visiem vajadzībās nonākušajiem, lai arī kas viņi būtu.

Bībele iedrošina mūs veidot ciešu kontaktu ar svešiniekiem, un, iegūstot viņu uzticību, mēs varēsim labāk palīdzēt viņiem atrast Jēzu.

Šajā nedēļā mūsu tēma “Misija grūtībās nonākušo labā” parāda, ka Dievam ir plāns visdažādākajos veidos aizsniegt tos, kas ir grūtībās. Viņu vajadzības var būt fiziskas, emocionālas, finansiālas vai pat sociālas – tas ir, daži var būt atstumtie kopienā vai ģimenē. Lai arī kādas būtu viņu vajadzības, mums ir jābūt gataviem darīt, ko varam. Tas ir galvenais tajā, ko nozīmē būt kristietim un ko ietver misija.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. novembrī.

Draugu ticība

Kāds spēcīgs stāsts evaņģēlijos atklāj, ko piedzīvoja daži vīri, lai nogādātu kādu grūtībās nonākušu cilvēku, iespējams, draugu, pie Jēzus. Mēs varam mācīties no tā – par grūto darbu, ko reizēm var prasīt kalpošana grūtībās nonākušajiem.

Izlasi Lk. 5:17–26 (sk. arī Mt. 9:1–8, Mk. 2:3–12). Kādas mācības mēs varam gūt no šī stāsta par misiju un kalpošanu? _____

Aiznesot slimo pie Jēzus, šie vīri uzņēmās atbildību parūpēties par savu draugu. Arī mūs Dievs aicina būt tādiem kā šī vīra draugiem – lai vestu grūtībās nonākušos pie Kristus. Šis darbs prasa ticību, rīcību, pacietību un labprātību, kā arī nepieciešamības gadījumā vēlmi būt netradicionālam. Vīri nāca pie Jēzus, bet saskārās ar šķēršļiem. Viņi nevarēja aizvest savu bezpalīdzīgo draugu pie Jēzus ar parastām metodēm, taču viņi nepadevās. Viņi atrada inovatīvu veidu, kā dabūt vīru pie Jēzus. Viņi nolaida gultu caur griestiem! Saskaņā ar Lūku Jēzus to novērtēja atzinīgi (sk. Lk. 5:20).

Jēzus ilgas ir, lai mēs vestu savus bezpalīdzīgos draugus pie Viņa. Bībele Jēzu sauc par Lielo Ārstu, kas ilgojas piedot un dziedināt tos, kas cieš, lai arī kas viņi būtu.

Arī Elena Vaita mūs aicina palīdzēt bezpalīdzīgajiem: “Negaidi, kad tev pateiks, kas ir tavs pienākums. Atver acis un redzi, kas ir tev apkārt. Iepazīsties ar bezpalīdzīgajiem, ciešanās un grūtībās nonākušajiem. Neslēpies no viņiem un necenties ignorēt viņu vajadzības. Kurš sniedz Jēkaba vēstulē minētos pierādījumus, ka viņa reliģija ir tīra? Kurš vēlas darīt visu, kas ir viņa spēkos, lai palīdzētu lielajā pestīšanas plānā?” (“Liecības draudzei” 2. sēj., 29. lpp.)

Jēzus pats parāda, kā palīdzēt bezpalīdzīgajiem, un aicina mūs darīt to pašu. Sākumā mēs kļūstam par viņu draugiem. Tad mēs uzzinām viņu vajadzības un visbeidzot vadām pie Jēzus, kas vienīgais var viņiem palīdzēt. Tieši to šie vīri darīja šajā stāstā. Mums jārikojas līdzīgi, lai vai kādā situācijā atrastos. Palīdzī vest cilvēkus pie vienīgā, kas var viņus glābt, – pie Jēzus.

Kam tavā apkārtnē šobrīd ir vajadzīga palīdzība? Ko tu darīsi viņu labā? _____

Tikai Kristus metode

Ko sekojošie stāsti māca mums par kalpošanu grūtībās nonākušajiem?

Jņ. 5:1–9

Mk. 1:23–28

Jēzus metodi Elena Vaita apraksta kā piecu soļu procesu, kā kalpot, īpaši grūtībās nonākušajiem: “Vienīgi Kristus metode dos patiesas sekmes cilvēku glābšanā. Pestītājs nāca pie cilvēkiem kā tāds, kas vēlas tiem darīt labu. Viņš bija līdzjūtīgs, kalpoja viņu vajadzībām un iemantoja viņu uzticību. Tad Viņš lūdza: ‘Sekojiet Man.’” (“Kristus dziedinošā kalpošana” 143. lpp.)

Vispirms mums jābūt tur, kur ir bezpalīdzīgie, jāpavada laiks kopā, lai viņus iepazītu un saprastu viņu vajadzības ar nodomu darīt viņiem labu. Lūk, ko Jēzus izdarīja ar paralizēto cilvēku pie diķa. Jēzus bija tur, kur bija “liels pulks slimnieku: aklu, tizlu, izkaltošu” (Jņ. 5:3).

Otrkārt, mums ir jāparāda līdzjūtība. Tas dažos gadījumos var būt izaicinoši neuzticības dēļ un tāpēc, ka reizēm cilvēki izmanto laipnību kā līdzekli, lai iegūtu kāda uzticību, ko viņi vēlāk ļaunprātīgi izmantos. Tomēr Dievs aicina mūs parādīt līdzjūtību, negaidot neko pretī.

Trešais solis ir kalpot viņu vajadzībām. Tas ietver ne tikai vārdus. Tas prasa rīcību kalpot drauga vai svešnieka vajadzībām. Jēzus runāja ar paralizēto, jautāja, ko viņš vēlas, un tad darīja brīnumu viņa labā. Stāstā par vīrieti, kam bija “nešķīsts gars”, Jēzus pilnībā pārņēma kontroli pār situāciju, darot bezpalīdzīgajam vīram to, ko viņš nevarēja izdarīt pats savā labā.

Ceturtais solis ir iegūt viņu uzticību. Kad mēs kalpojam cilvēkiem, kad mēs viņiem palīdzam, viņi mācās uzticēties mums un tam, ko mēs viņiem sakām, un tāpēc, kad mēs runāsim ar viņiem par Jēzu, viņi būs atvērtāki klausīties. Jēzus negribēja viņus dziedināt tikai fiziski, Viņš gribēja, lai manto mūžīgo dzīvību Viņā (sk. Jņ. 10:10).

Pēdējais solis, lai palīdzētu vadīt pie Jēzus, ir tāds, kas prasa ticību gan no tavas puses, gan no tā, kam tu palidzi.

Mēs parasti nevaram darīt tādas brīnumus, kādus darīja Jēzus. Taču kā mēs varam kalpot tiem, kam nepieciešama palīdzība?

Bēgļi un imigranti

Bēgļu un imigrantu tēma ir kļuvusi par karsti apspriestu tēmu, īpaši tāpēc, ka to mūsdienās ir tik daudz. Vai nu kara vai dabas katastrofu dēļ, vai arī cerībā uz labāku ekonomisko nākotni miljoniem cilvēku visā pasaulē dodas prom no savām mājām ar izmisīgām vajadzībām pēc palīdzības.

Mt. 2:13, 14 bēglis bija Jēzus. Viņa laicīgie vecāki Jāzeps un Marija bija spiesti naktī bēgt no Betlēmes un meklēt patvērumu Ēģiptē, lai izbēgtu no Hēroda slepkavnieciskās rokas. Bībele neko nesaka par viņu piedzīvoto Ēģiptē, bet nav grūti iedomāties, ka bija savi izaicinājumi, iespējams, līdzīgi, kādus piedzīvo bēgļi arī mūsdienās. Jēzus ģimene meklēja patvērumu svešā zemē, tāpat arī mūsdienās daudzi musulmaņi, budisti, hinduisti, kristieši un nereliģiski cilvēki meklē patvērumu citās valstīs.

Kopumā runājot, ir vieglāk sadraudzēties ar cilvēkiem no savas kultūras un valodas grupas, jo mums ir daudz kopīga. Daudz izaicinošāk ir atrast kopīgo ar imigrantiem un bēgļiem, kam nav tādu pašu reliģisku vērtību vai kas neēd līdzīgu ēdienu. Evaņģēlijs aicina mūs iziet no savas etniskās, nacionālās un kultūras komforta zonas un aizsniegt tos, kas ir grūtībās, lai arī cik viņi būtu atšķirīgi.

Izlasi 5. Moz. 10:19, Ps. 146:9, Rom. 12:13 un 3. Moz. 23:22. Kāda svarīga tēma mums šeit ir jāatceras? _____

Kā mēs varam kalpot imigrantiem un bēgļiem? Jā, tas ir grūti, jo atsevišķās valstīs var nebūt politiski pareizi būt kopā ar šiem cilvēkiem vai viņiem palīdzēt. Tomēr mums jādara, ko spējam, lai kalpotu šiem cilvēkiem tad, kad varam, jo viņi noteikti ir piedzīvojuši ļoti grūtus laikus un mūsu palīdzība viņiem ir nepieciešama. Tāpēc mums ir jāpalīdz, cik lielā mērā to varam.

Sāc ar lūgšanu, tad meklē informāciju par imigrantiem un bēgļiem. Daudzās vietās ir organizācijas, kas par viņiem rūpējas. Tu vari sākt strādāt kopā ar kādu no organizācijām, vai arī tava vietējā Bībeles izpētes grupa var sākt kalpošanu imigrantiem un bēgļiem.

Pat ja tas ir tikai nedaudz, ko tu vari darīt, lai palīdzētu imigrantiem un bēgļiem, kurus pazīsti? _____

Palīdzēt ciešanās

Kurš no mums gan nav piedzīvojis, cik sāpīga patiesībā ir mūsu pasaule – neatkarīgi no tā, vai dzīvojam bagātā un materiālistiskā vidē vai ļoti nabadzīgā valstī. Cilvēkiem sāp, viņi cieš un cīnās. Pietiek palasīt par pārsteidzošo naudas summu, kas Rietumu pasaulē katru gadu tiek izlietota antidepresantiem, lai saprastu, ka pārticība pat ne tuvu negarantē laimi vai mieru.

“Tā Kunga Gars ir uz Manis, jo Viņš Mani svaidījis sludināt prieka vēsti nabagiem, pasludināt atsvabināšanu cietumniekiem un akliem gaismu, satriektos palaist vaļā.”
(Lk. 4:18) *Ko tas māca mums par to, ko darīja Jēzus un ko mums vajadzētu darīt savā veidā to labā, kas mūsu vidū piedzīvo ciešanas?* _____

Dievs aicina mūs apmierināt visu cilvēku vajadzības, pat ja mēs nezinām, kad un vai viņi vispār pieņems Jēzu. Lai gan vest viņus pie Jēzus ir mūsu ticības pamats, mums ir jāpalīdz tiem, kas ir grūtībās – tikai tāpēc vien, ka viņiem ir vajadzīga palīdzība. Mēs palīdzam viņiem tāpēc, ka esam pieņēmuši Jēzu kā mūsu Kungu, un tāpēc, ka Viņš aicina mūs palīdzēt.

Jēzus paraugs, cenšoties apmierināt visu cilvēku vajadzības, ir Bībeles princips, kam jāseko. Mēs nezinām, vai visi, kam Viņš palīdzēja, pieņēma Viņu vai nepieņēma.

Lai patiesi palīdzētu citiem, mums ir jāapzinās viņu vajadzības. Katrā kultūrā ir savs veids, kā izturēties pret draugu. Indijā, uzņemot viesus, ir pieņemts pasniegt ēdienu vai dzērienu. Ir vieglāk iedot svešniekam naudas monētu nekā mierināt draugu, kurš tikko zaudējis mīļoto cilvēku. Tas, kas tavam draugam ir vajadzīgs, var būt kaut kas vairāk nekā nauda vai fiziskas lietas. Bieži mūsu līdzjūtīgais atbalsts liela zaudējuma gadījumā var būt daudz noderīgāks.

Svarīgais princips būt Jēzus palīgam savu draugu labā sākas vispirms ar mērķi parādīt viņiem nesavtīgu mīlestību, saprotot vispirms viņu vajadzības un tikai tad piedāvājot palīdzību. Nodrošini viņiem nepieciešamo palīdzību, pat ja tu nezini, vai viņi ir gatavi sekot Jēzum.

Izlasī Mt. 25:34–40. Kāda ir šeit sniegtā vēsts mums? _____

Lielāka mīlestība

Kā mēs visi zinām (pat pārāk labi), vajadzības nekad nebeidzas. Ja jūs esat labprātīgi palīdzēt citiem, jums būs daudz iespēju. Vai tie būtu tuvi draugi vai ne tik tuvi bēgļi, cilvēkiem ir vajadzības, un mums ir jādara viss iespējama, lai palīdzētu. Šīs zemes kalpošanas laikā Jēzus palīdzēja tiem, kas nevarēja palīdzēt paši sev. Dažos gadījumos Viņš uzņēmās iniciatīvu un devās pie tiem, kam bija vajadzība. Citos gadījumos, kā tas bija ar vīriem, kas nolaida paralizēto pa griestiem, lai nogādātu viņu pie Jēzus, iniciatīvu uzņēmās draugi.

“Nevienam nav lielākas mīlestības kā šī, ja kāds savu dzīvību nodod par saviem draugiem.” (Jņ. 15:13) Kā mēs īstenojam šo principu savā kalpošanā citiem? _____

Kāda misionāru ģimene sešus gadus kalpoja Trinidadā un Tobago. Pirmos trīs gadus viņi dzīvoja kopienā, kurā dominēja hinduisti un musulmaņi. Daudzi hinduisti sūdzējās, ka kristieši noraida viņu ielūgumus uz Pateicības dievkalpojumu. Kādu dienu šie kristieši ieradās uz kāda jauna hinduistu drauga Pateicības dievkalpojumu. Viņi to darīja, sekojot Jēzus priekšzīmei, jo Viņš apmeklēja Savus draugus, kad tie uzaicināja Viņu uz savām svinībām. Patiesībā hinduisms māca, ka apmeklētāji vai draugi nes svētības saimnieka mājā.

Mēģiniet šajā nedēļā izveidot draudzību, esot kādam par svētību. Vispirms izpēti savu kontekstu, kopienu, ciemu vai pilsētu. Vai tu zini, kur dzīvo kāds bēglis vai imigrants? Kā ar cilvēkiem, kas dzīvo uz tavas ielas? Vai tu viņus visus pazīsti? Lai arī kāda ir tava vide, kļūt par draugu svešiniekam nav viegls uzdevums. Lūgsim Dievu pēc palīdzības. Viņš pazīst ikvienu un pazīst arī svešinieku, ar ko tu varētu sadraudzēties. Atceries, mērķis ir būt viņa draugam, lai tu varētu vest viņu pie meklēt palīdzību pie Dieva.

IZAICINĀJUMS: Uzzini par svešiniekiem vai nekristiešiem, kas dzīvo tavā valstī. JoshuaProject.net ir laba vieta, lai izpētītu neaizsniegtos cilvēkus tavā kultūrā.

PAPILDU IZAICINĀJUMS: Padomā, kuri cilvēki ir tavā ietekmes lokā. Sāc regulāri lūgt par cilvēku, kad esi atbildējis uz šiem jautājumiem:

- Vai šis cilvēks ir mans draugs, saskaņā ar Jēzus draudzības modeli?
- Vai es zinu šī cilvēka vajadzības?
- Kā es varu vest viņu pie Jēzus pēc dziedināšanas?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Artura Vaita rakstu “A Few Days at Long Point” grāmatā “Ellen G. White: The Australian Years: 1891–1900” 4. sēj., 100.–104. lpp.

Evaņģēliju autori ir pierakstījuši gadījumus no Jēzus prakses, ceļot tiltus ar cilvēkiem no citām kultūrām, lai glābtu viņus (Mt. 8:28–34, Mk. 5:1–20). Līdzīgi arī mēs tiekam aicināti iegūt draugus un kalpot cilvēkiem no citām kultūrām. Kristus mira ikviena cilvēka dēļ, neskatoties uz rasi, tautību, bagātību vai izcelsmi. Šo mēs nedrīkstam aizmirst. “Viņš ir mūsu grēku izpircējs, ne tikai mūsu vien, bet visas pasaules grēku.” (1. Jņ. 2:2)

“Vīri un sievas nepiepilda Dieva nodomu, ja viņi vienkārši izrāda mīlestību pret savu ģimenes loku, .. izslēdzot no savas mīlestības tos, ko viņi būtu varējuši mierināt un svētīt, atvieglot viņu vajadzības..”

“Kad Kungs aicina mūs darīt labu citiem ārpus mūsu mājām, Viņš nedomā, ka mūsu mīlestībai pret ģimeni vajadzētu kļūt nenozīmīgākai un ka mums ir jāmīl savi radnieki vai sava zeme mazāk tikai tāpēc, ka Viņš vēlas, lai mēs paplašinām savu līdzjūtību. Bet mums nav jāieslēdz sava mīlestība un līdzjūtība četrās sienās un jānorobežo svētība, ko Dievs mums ir devis, lai citi negūtu labumu kopā ar mums šajā priekā.” (Elena Vaita “The Advent Review and Sabbath Herald” 1895. g. 15. okt.)

Atbildību, kas mums dota būt par svētību ārpus mūsu komforta zonas, vai tas būtu kādam no citas kultūras vai vienkārši bezpalīdzīgam cilvēkam, ir nepārprotami uzticējies pats Jēzus Kristus (Ap. d. 1:8, Mk. 11:17).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kas ir tava personīgā komforta zona, un kāpēc tev ir jābūt labprātīgam izkāpt no tās, ja rodas nepieciešamība?
2. Kāda ietekme ir tam, ka Jēzus tika saukts par “negausi un vīna dzērāju, muitnieku un grēcinieku draugu” (Mt. 11:19)?
3. Cik lielā mērā kristietim vajadzētu iesaistīties svinībās ar neticīgajiem? Kā kristieši to varētu darīt, nepārkāpjot Bībeles principus?